A°. 1841. N° [illegible]

ARNHEMSCHE COURANT

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 in de drie maanden. —

ZONDAG 1 AUGUSTUS.

De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Doel en taktiek der ministers van de »oude" regering.

Zoodra er bij het aftreden des vorigen konings een algemeen geroep opging tegen de »oude" regering, hare »geldverspillingen en ongrondwettigheden," en iedereen zich beijverde steenen te werpen niet zoo zeer op de oude ministers, die er nog waren, en die dus nog gunsten konden uitdeelen, als wel op den ouden koning, die er niet meer was en dus gevolgelijk zijne laaghartige vleijers niet meer bevoordeelen kon, — wat moeten toen de ministers, de hoofdmannen des nu verloochenden konings, dien men zoo lang had aanbeden, hebben gedacht? Kon de blaam, dien men op die oude regering, *hun bestuur*, wierp en verder werpen zou, hun onverschillig wezen? — Vermoedelijk niet.

Wel zal het hun niet hebben ontbroken aan de overtuiging, dat er niets dan knoeiwerk verrigt was; dat zij droevig achterlijk waren gebleven, deze in de gemaakte en niet gemaakte wetten, gene in de behartiging van 's lands diplomatisch belang, die andere in het algemeen bestuur van zaken, allen in hunne begrippen van nationaliteit en financiëel beheer. Eenen blik werpende op het verleden, konden zij alles behalve die zielstrelende voldoening gevoelen, waarop de brave zoo hoogen prijs stelt; en wanneer soms, des nachts, Nederland hun uit de diepten huns gewetens toeriep: Minister, minister, wat hebt gij met mij gedaan! — waarlijk, dan hadden zij gaarne hunne titels en kruisen gegeven voor de gerustheid des ambteloozen burgers, die nooit zijne ongeschikte hand aan het roer des staatsschips sloeg.

Maar zij bleven aan het bestuur; zij erkenden dus hunne ongeschiktheid niet; zal men zeggen? — Zij bleven aan het bestuur, omdat zij zich verontschuldigen, omdat zij zich wreken wilden. Zij waren verbitterd over de verwijten die *hun* werden gedaan; niet omdat zij meenden er geene te hebben verdiend, maar omdat zij meenden dat anderen die *evenzeer* zouden verdiend hebben. Zij waren verbitterd over de hooge taal welke men jegens hen voerde, omdat zij zoo veel, zoo oneindig veel laagheid in menschen hadden gekend. Hij, dien zij heden van vaderlandsliefde, grondwettigheid, onafhankelijke gevoelens, belangeloosheid hoorden spreken, hij had hun gisteren gesmeekt om een postje, een titel, gekropen om een stukje lint! Dit wisten zij, gelijk ieder ambtenaar aan een ministerie het weet; en daarom, en omdat zij onder die menigte menschen van slijk slechts hier en daar een enkel man van eer en geweten hadden gevonden, daarom vertoornde en verbitterde het geschreeuw hen zoo zeer. Zij gevoelden hunne onbekwaamheid, hunne feilen wel, — maar zij gevoelden tevens dat de meesten niet beter geweest zouden zijn, niet onafhankelijker, niet ijveriger, niet wetlievender geweest zouden zijn dan zij, . . . en dit wilden zij toonen. Uit de zoogenaamde oppositie wilden zij de hoofden nemen, in hunne gemeenschap inwijden, en dan, na eenigen tijdsverloop, toonen aan hunne tegenpartij en haar vragen: Ziet nu, die mannen, *uwe* mannen, waren zij beter dan wij? deden zij meer dan wij? Al de blaam die op hen werd geworpen, wilden zij nu eveneens laten kleven op zoodanig hoofd der oppositie, ten einde haar dit dan, met al dien blaam beklad, in het gelaat te werpen, en met bittere verachting toe te voegen: daar hebt gij nu *uw* fenix, die onafhankelijke, vrijzinnige, stelselmatige, wettige man, — welnu bejubel hem thans, vergast er u aan!

Toen, bij de grijsheid van LODEWIJK XIV, het Fransche hof moreel moest heeten, zonderden zich de meeste jonge vrouwen van de weleer *begunstigde* dames af, en namen jegens dezelve bittere airs van heiligheid aan. Geene deugd, meenden de eerste, die geene verleiding te weerstaan had; geene verdienste, zich niet te veil te geven als er geen bod wordt gedaan. En zij namen zich voor, het hof niet te verlaten alvorens te hebben getoond dat die heilige côterie niet beter was dan zij. En het gelukte haar dra een paar dier meest geroemde *heilige* aan dezelfde verleidingen bloot te stellen, en toen deze gevallen waren en bemodderd waren even als zij, toen wierpen zij ze met al dien modder in het midden der heilige schaar, en riepen: ziedaar nu uwe heldinnen! Kampten zij beter dan wij? — Hier, baron, die ons versmaaddet, omhels uwe vrouw! mijnheer de graaf, ziedaar uwe zuster!

Zoo verontschuldigden, zoo wreekten zich de »oude" dames van LODEWIJK XIV; en daarom hadden zij het hof niet eerder verlaten.

Twee mannen, om hun onafhankelijk, vrijzinnig en wettig karakter door de oppositie geroemd, waren de heeren LUZAC en FOCKEMA. Dat de »oude" ministers hen in hunnen Raad van State wilden plaatsen om er mede te handelen als de oude hofdames met de geroemde heilige deden, — dit is niet *bewijsbaar;* doch die het betwisten wil, die bewijze waarom anders de staatsraad der oude ministers voor de heeren LUZAC en FOCKEMA werd opengesteld? — Waren die heeren er in getreden, zoo zouden er toch de mannen der »oude" regering de meerderheid in hebben behouden. Doch men had aan de oppositie kunnen zeggen: het stelsel, de maatregelen van bestuur zijn behandeld in den staatsraad, en daar zit ook uw FOCKEMA, uw LUZAC. Indien die mannen, die deze maatregelen zoo veelvuldig bestreden, dezelve werkelijk zoo zeer hadden afgekeurd, ons werkelijk zoo min hadden geacht, dan zouden zij in onzen staatsraad geene zitting hebben genomen, *nevens* de pilaren der »oude regering" in de Kamer, een jonkheer BEELAERTS, een jonkheer VAN CAMPENS-NIEUWLAND, een baron D'ESCURY, en *onder* dien hoofdzuil, baron VAN DOORN.

Indien het de mannen der »oude regering" niet te doen was om te handelen als de oude dames van LODEWIJK XIV, waarom traden dan slechts de zwakste der oude ministers af, zij die nooit hoofdrollen speelden, die wel eens zet-ministers waren genoemd? De voormalige minister van eeredienst werd steeds beschouwd als een zeer onbeduidend politisch persoon, en de heer DE KOCK was zoo goed en zoo beleefd, dat het hem waarschijnlijk onverschillig geweest zou zijn vrijzinnig en constitutioneel te wezen. Naar meermalen van verschillende en goede zijde werd verzekerd, zou de heer DE KOCK van nature veeleer tot liberale gevoelens hebben overgeheld, en zich nog op het laatst zijner ministeriële loopbaan voor een constitutioneel beginsel hebben verklaard. Wilden de oude ministers hem misschien daarom ook wel gaarne verwijderd zien? — In alle geval, waarom traden de zwakste ministers, de naam-ministers der vorige regering af, terwijl de hoofdraadslieden des vorigen konings hunne departementen behielden, en de spil, waarop alles draaide, de heer VAN DOORN, nog hooger in aanzien steeg?

Indien het de ministers der »oude regering" niet te doen ware om te handelen gelijk de oude dames van LODEWIJK XIV, waarom namen zij dan in hunne gemeenschap een' man op die hen meermalen zoo bitter had geblaamd, eenen man die door velen op een voetstuk van onafhankelijkheid, wettigheid en kunde werd geheschen, een fenix des *Handelblads*, den baron SCHIMMELPENNINCK? Of zij meenden, met dat zoogenaamde hoofd van oppositie ligtelijk te kunnen doen wat de hofdames met hare heilige deden, — het zij niet verzekerd; er zij slechts aangemerkt dat de *Arnhemsche Courant*, die hem nooit onder de eerste mannen telde, hem, zoodra hij eene plaats in den raad der oude ministers aannam, terstond verloochende als lid der constitutionele partij, zoo dat men *haar* nooit zal kunnen zeggen: ziedaar *uw* SCHIMMELPENNINCK! —

Het *Handelsblad* voorzag dit niet; er zijn meer gevallen welke dat blad niet voorzien heeft. Ook *wij* zouden dus aan het *Handelsblad* kunnen zeggen: wat deed *uw* SCHIMMELPENNINCK?

Even als opzigtens den heer SCHIMMELPENNINCK, waren wij op onze hoede ten opzigte van den heer VAN DAM, toen hij zich zoo wonderlijk in de Kamer uitliet en het *Handelsblad* hem noemde als eventuëlen gouverneur van Gelderland, zonder aftreding der oude ministers. Wat men soms ook aan de partij der vroomen, uit wier midden men den heer VAN ZUYLEN tot directeur-generaal van eeredienst nam, of aan de partij des *Handelsblads*, uit wier eerste rangen men den heer SCHIMMELPENNINCK nam en den heer VAN DAM scheen te willen nemen, kunne voorwerpen, — de constitutionele partij is gedekt. De *Arnhemsche Courant* heeft de zwakheden en struikelingen dergenen, die de hand boden aan de mannen der oude regering, terstond aangewezen; de *Arnhemsche Courant* kan dus niet worden verwezen naar *haar* SCHIMMELPENNINCK, gelijk men het *Handelsblad*, hetwelk zijne aanvaarding eener plaats in den raad der oude ministers goedkeurde, naar denzelven verwijzen kan.

Over de houding van menigeen denkt het *Handelsblad* thans eigenlijk niet anders dan wij. Maar het *Handelsblad* raapt al zijne gevallenen op; wij niet, wij laten ze liggen tot dat zij zelve opstaan en beter leeren loopen. Gelijk een leger zich verzwakt door sukkels op te nemen in zijne rangen, en zonder dezelve, hoewel minder talrijk, veel sterker is, — zoo ook is eene politische partij veel sterker, wanneer zij flaauwhartigen of afvalligen terstond verloochent. Terwijl men haar anders hun nonsens, hunne flaauwhartigheid of stelselloosheid zou kun-

nen verwijten, antwoordt zij dan: dit nonsens, die flaauwhartigheid, die stelselloosheid raken mij niet, ik heb ze terstond uit mijne rangen verdreven; die ze verschrikte of overhaalde, hem behooren zij.

Wat vroeger als vrijzinnig of onafhankelijk geroemde mannen dus ook in politische gemeenschap treden met de ministers der oude regering, en dezelfde wegen inslaan, welke zij betraden, — ons raakt het niet; men kan niet behooren tot de echt constitutionele partij en den raad der oude ministers, evenmin als men tegens den Heer en den Mammon kan dienen. Wat feilen ook worden begaan door een mengelmoes van oude en nieuwe ministers, — onze partij raakt het niet; onze partij is er onschuldig aan; want die niet met haar is, is tegen haar; zij opent hare rangen niet voor vledermuizen.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Konstantinopel, 7 juli. De sultan is zeer tevreden over de toezending van *Saïd*-bey, en niemand twijfelt of Z. H. zal zich in zake van den cijns zeer toegefelijk jegens Egypte betoonen. Deze aangelegenheid wordt door *Mehemed-Ali* in zijnen brief aan *Rauf*-pacha slechts in zeer onbepaalde uitdrukkingen aangeroerd, maar men gelooft algemeen dat de cijns, die op 40 millioen bepaald was, op 20 of 25 millioen zal gesteld worden. (*Allg. Zeit.*)

ITALIË.

Turijn, 18 juli. Berigten uit Napels melden dat men weder eenige teekenen der steeds voortdurende bedrijvigheid der *Giovine Italia* bespeurd heeft, ten gevolge waarvan verscheidene gevangenemingen in het koningrijk der beide Siciliën plaats hadden. Het doel van dit geheime genootschap is, naar men weet, eene vereeniging van het Schiereiland tot éénen staat. (*Allg. Zeit.*)

ZWITSERLAND.

Zij die voorspelden dat Aargau weerstand zou bieden aan alle besluiten van den landdag, en in niets toegeven zou, zijn laatstleden maandag gelogenstraft geworden, als wanneer de groote raad van het genoemde kanton besloten heeft dat de vrouwenkloosters Gnadenthal, Fahr en Maria Kroaung zouden worden hersteld. Opgeheven echter blijven: het Cisterzienklooster van Wittingen, het Benedictijnerklooster van Muri, de beide Capucijnerkloosters te Bremgarten en Baden en het vrouwenklooster van Hermetschwyl. Of de landdag hiermede genoegen zal nemen, is nog de vraag. (*S. M.*)

DUITSCHLAND.

Hannover, 21 juli. Naar men verneemt, is er bevel gegeven tot onverwijlde gevangenneming van den kapitein *Böse*, die zich als afgevaardigde van den Bremenschen boerenstand in de Tweede Kamer bijzonder onderscheidde door zijne gehechtheid aan de grondwet van 1833, en van wien onderscheidene der krachtigste voorstellen (b. v. dat de ministers het vertrouwen des lands niet bezaten) uitgingen. Wat buitendien den kapitein *Böse*, die vroeger reeds gearresteerd geweest maar weder in vrijheid gesteld was, te last gelegd wordt, is niet bekend. Deze gevangenis is, naar men verneemt, bloot op administratieven weg geschied, zonder voorafgaand geregtelijk onderzoek. (*Leipz. Zeit.*) O, vrije Duitsche Rijn!

ENGELAND.

Londen, 28 juli. De tolken der Tories, met name de *Times*, nemen thans eene andere taktiek aan. Zij toonen zich eensklaps groote voorstanders van hetgeen zij gematigde hervormingen noemen, doch hetgeen in vele opzigten overeenkomt met hetgeen de tegenwoordige ministers verlangd hebben.

De *Times* noemt eene gansche reeks van onderwerpen, waarover, zegt hij, tusschen Whigs en Conservativen in den grond geen verschil kan bestaan, maar, men lette wel wat dit blad daaronder rekent: de voorzieningen in de fluctuatiën van de prijzen en de markt der levensbehoeften, in de wisselvalligheden der saizoenen, het gadeslaan van de productie allerwege, den staat van onze zedelijke, maatschappelijke en handelsbetrekkingen met de voortbrengende landen; de wetten, nopens de inkomsten en de handelstelsels der vreemde rijken; de uitzigten van vrede of oorlog; de staat van crediet en der geldmarkt, in- en buiten 's lands; de behoeften der schatkist, — dit alles meent de *Times thans* dat punten zijn, waarover alle partijen hier te lande het eens zijn. Waarom dan lord *Melbourne* weggedrongen? Of liggen in voormelde punten niet de meeste hoofd-voorwaarden van ons aanwezen begrepen? Het eenige verschil is, volgens genoemd blad, dat de behoudende partij wat zachter wil te werk gaan in het hervormen; want hervormen wil deze partij ook; zij, mede, is overtuigd, dat die van tijd tot tijd noodig is, dat de maatschappij niet stilstaat. Vooral nopens handel- en financiële vraagstukken moet het bewind van sir *Robert*, zegt de *Times*, een hervormend bestuur zijn.

Blijkbaar strekt deze toon onzer Torybladen om ook de zwakken en weifelenden aan het waarschijnlijk aanstaand bestuur van dien staatsman te verbinden.

— Men begint het ontwerp, waarvan de Fransche en Belgische bladen gestadig gewagen, te weten de verlegging der Belgische tollinie van de Fransche naar de Nederlandsche tollinie hier ernstiger op te nemen, en daarvoor beducht te worden. Het oogmerk daarvan zou duidelijk wezen, dat Frankrijk, met achteruitzetting van Engeland, eenen aanmerkelijken invoer van België zou erlangen, hetgeen hier uiterst mishagen zou.

FRANKRIJK.

Parijs, 29 juli. Het kanon heeft heden morgen ten 6 ure het volksfeest van de zegepraal der vrijheid aangekondigd. Reeds ten 9 ure begaf zich eene groote volksmenigte naar de Champs Elysées. Vele werklieden arbeiden er nog aan de toebereidselen tot de illuminatie die heden avond zal plaats grijpen. Tot op het uur waarop wij schrijven (2 ure), is de stad volmaakt stil. In den vroegen morgen hebben wij eenige vrij talrijke patroeljes in den omtrek der Tuileriën zien circuleren, doch deze maatregelen schijnen enkel uit voorzorg te zijn genomen.

— De heer *Humann* heeft eindelijk door een zijner ministeriële dagbladen doen aankondigen, dat de leening op nieuw is uitgesteld; er wordt niet bijgezegd voor hoe lang.

Als men de geruchten gelooven mag, die in de financiële wereld circuleren, zou de minister ten eenenmale schipbreuk geleden hebben in de negotiatiën, welke hij sedert verscheidene maanden met de voornaamste bankiers van Parijs en van andere groote handelsplaatsen heeft gevoerd. De jongste faillissementen in Weenen schijnen de moeijelijkheden nog verzwaard, en het sluiten der leening belemmerd te hebben.

— In den *Messager* leest men als volgt:

Verscheiden dagbladen van Toulouse hebben een adres van de nationale garde van Martres aan de nationale garde van Toulouse medegedeeld. Eene ordonnancie des konings heeft heden de ontbinding der nationale garde van Martres bevolen.

— De lijkdienst voor de slagtoffers van juli 1830 heeft heden te Toulouse plaats gehad; alles is in de beste orde afgeloopen.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 28 juli. Morgen zal in eene der zalen van de akademie aan den Boschkant, daartoe door het stedelijk bestuur goedgunstig afgestaan, ter bezigtiging worden opengesteld het plan der stad Petersburg in *bas relief*. Te oordeelen naar de vleijende getuigenissen, welke de vervaardiger elders ontvangen heeft, moet dit stuk zeer fraai bewerkt zijn.

's Gravenhage, 29 juli. Men verneemt nader, dat het bij besluit van 23 juli geweest is, dat Z. M. den gepensioneerden onder-intendant der militaire administratie van het Indisch leger, *J. B. van Doren*, ridder van de militaire Willemsorde, benoemd heeft tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, en zulks voor de door hem bewezen diensten als officier der militaire administratie, gedurende de onlusten op Java in 1828 en 1829.

† *Naarden*, 29 juli 1841. » In de *Arnhemsche Courant* n°. 147 las ik, dat bij de 2de divisie, alhier in garnizoen, de straf van rietslagen was afgeschaft.

»Schrijver van dat ingezonden artikel, gij zijt de plank mis! — Wel is waar dat de straf van rietslagen bij deze divisie niet meer, zoo als te voren, op alles wordt toegepast; maar dat neemt niet weg dat er dagelijks manschappen, wegens dronkenschap of andere grove overtredingen, nog met rietslagen gestraft worden."

N...

Bergen-op-Zoom, 29 juli. Gisteren is alhier aangekomen en afgestapt aan het hôtel d' Hollande, de generaal-majoor *H. F. B. de Favauge*, om over het alhier garnizoen houdende 1ste regement infanterie groote inspectie te houden.

Utrecht, 28 juli. Heden is de heer *Dujardin*, die alhier als Belgische afgevaardigde bij de Utrechtsche commissie is werkzaam geweest, naar Hamburg vertrokken, alwaar hij als Belgische zaakgelastigde zal blijven. De Belgische secretaris is naar Brussel vertrokken, en zal ook niet terug komen. Zijn post zal alhier bij de commissie door den adjunct-secretaris worden waargenomen. De Nederlandsch-Belgische commissie alhier bestaat thans uit de heeren *Clifford* en *Noël Simons*, met hunnen secretaris *van West*; en de Belgische uit de heeren *Donny* en *de Caille*, en hunnen adjunct-secretaris.

Groningen, 28 juli. Jongstleden maandag avond had er eene algemeene illuminatie plaats, waaronder vooral uitmuntten de triomfboog op de Vischmarkt en het stadhuis, wordende deze illuminatie, zoo als vroeger de intogt, door het schoonste weder begunstigd.

Op den volgenden morgen ten 9 uur verleende Z. M. audiëntie aan particulieren, na afloop van welke HH. MM. verschillende inrigtingen hier ter stede, als: de *Bewaarschool*, het *Instituut van doofstommen* en de *Verzameling van landhuishoudkundige werktuigen*, met een bezoek vereerden. Vervolgens begaven zich HH. MM. buiten de Ebbingepoort, ten einde de harddraverij bij te wonen, tot welk einde aldaar eene smaakvol versierde tent was opgerigt. Vier en twintig der beroemdste harddravers dongen naar den prijs, zijnde dezelve behaald door het paard *Goliath*, behoorende aan den heer *Torringa*, te Zuurdijk, en de premie door het paard van den heer *van der Hoop* te Amsterdam. De harddraverij, gedurende welke het weder min gunstig was geworden, afgeloopen zijnde, begaven zich HH. MM. naar het stadhuis, alwaar van stadswege aan HH. MM. een prachtig diner werd aangeboden, op hetwelk de aanzienlijkste personen uit deze provincie en stad waren genoodigd geworden.

Na het eindigen van het diner begaven zich HH. MM. onder het daverend gejuich der menigte, weder naar het hôtel van den heer gouverneur, alwaar de receptie der dames plaats had, die aan H. M. de koningin wenschten voorgesteld te worden. De presentatie afgeloopen zijnde, keerden HH. MM. naar het stadhuis terug, ten einde het afsteken van eenige brillante vuurwerken bij te wonen.

Niettegenstaande er eene onafzienbare menigte op de Grootemarkt bij-een was gevloeid, is echter alles in de beste orde afgeloopen.

Heden morgen ten elf ure zijn HH. MM. van hier vertrokken naar Appingadam en Delfzijl, van waar zij echter heden avond zullen terugkeeren, na gedineerd te hebben op den huize [illegible]stein, bij den Hoog Wel Geb. heer *Alberda van Ekenstein*.

Naar men verneemt, zijn, onder anderen, door Z. M. tot ridders der orde van den Nederlandschen Leeuw benoemd; de heeren *Alberda van Ekenstein*, baron *Lewe van Middelstum*, *Meurs Wichers*, de beide gebroeders *Guyot* en *S. Gockinga*.

Groningen, 29 juli. Dezen morgen bragt een adjudant des konings aan de echtgenoote van den boekdrukker *J. H. Bolt* de tijding, dat het Z. M. behaagd heeft denzelven gratie te verleenen van de hem opgelegde straf.

ARNHEM, 31 juli.

Het *Handelsblad* van den 29sten dezer behelsde een uitvoerig artikel van den heer VAN DER GHEIJN, lid der staten van Gelderland, nopens het gebeurde met een pastoor te Nijmegen, en hetgeen dien ten gevolge voorviel in de laatste vergadering onzer provinciale staten.

Wat aangaat de inneming der pastorie en de uitzetting van den pastoor op last van gedeputeerde staten, — ten aanzien der wettigheid daarvan zijn wij niet genoegzaam ingelicht. Wij kennen de betrekkingen der pastoors tot hunne kerkelijke overheid niet genoegzaam; en daarvan hangt hier zeer veel af. Een en ander echter zou toegelicht zijn geworden in de vergadering der staten, ware het niet dat de gouverneur er zich weder op eene zoo zonderlinge wijze gedragen had. Met welk regt, op wat redelijken grond het woord ontzegd aan een lid der staten, die zijn voorstel toelichten wil! Zoodanige handelwijze schijnt ons althans volstrekt strijdig met de grondwettige bevoegdheid der staten; en hetgeen heden het eene lid gebeurt, kan morgen het andere gebeuren. Zal men het dan slechts van den gouverneur laten afhangen wie er het woord voeren en wat behandeld worden mag? Behoorde de gouverneur niet althans in omvraag te stellen of het voorstel des heeren VAN DER GHEIJN zou worden behandeld of niet? Vanwaar die arbitraire magt, welke in geene vergadering den president wordt toegekend?

Waarlijk, die van den nieuwen minister van binnenlandsche zaken constitutioneler begrippen en energieker handelwijze had verwacht, dan van de ministers der »oude" regering, moet zich door zijne lijdzaamheid dienaangaande zeer teleurgesteld hebben gezien.

Bij de nieuwste handelingen der gouverneurs van Noord-Holland en Gelderland, stilzwijgend goedgekeurd door de regering, valt het moeijelijk aan constitutioneler bestuur te gelooven.

Arnhem, 3 *juli*. H. K. H. de prinses *van Oranje*, vergezeld van mevrouw de gravin *Maria van Wurtemberg*, en eenig gevolg, is gisteren avond met de stoomboot *Willem II.* alhier aangekomen. — Nadat hoogstdezelve het landgoed Sonsbeek, van den heer *van Heeckeren van Enghuizen* hadden bezocht, en in het logement *de Zon* overnacht, heeft H. K. H. heden morgen de reis naar 's Gravenhage, weder per stoomboot, vervolgd.

Regtswezen.

Provinciaal geregtshof van Gelderland.

Tiendregt.

Het arrest van het hof van Gelderland, waarvan in het nommer dezer Courant van 18 april ll. is melding gemaakt, is, wat de daarin ontwikkelde regtsbeginselen betreft, voor den landbouw in deze en andere provinciën van groot gewigt. Hetzelve wordt daarom in deszelfs geheel alhier medegedeeld.

ARREST in zake DERK TEUNIS WIJNHOUT, arbeider te Heerde, appelant,

Contra:

1°. Z. Exc. den minister van financiën van Z. M. den koning der Nederlanden, als belast met het beheer der algemeene maatschappij ter begunstiging der volksvlijt;

2°. EVERT LIEFERS, arbeider te Heerde, in hoedanigheid van pachter van den tiend, bekend onder den naam van Heerder broektiend, geïntimeerden.

Het provinciaal geregtshof van Gelderland ter teregtzitting voor civiele zaken;

Gezien de stukken, bij partijen overgelegd;

Gehoord de wederzijds genomene conclusiën;

Gehoord de mondeling gevoerde pleidooijen;

Eindelijk gehoord den procureur-generaal in deszelfs ter teregtzitting van 10 febr. ll. uitgebragte conclusie, daartoe strekkende:

» Dat het hof, het appel en het vonnis waarvan geap» peleerd is te niet doende en voor zoo veel noodig de » door den eersten geïntimeerde in eersten aanleg ge» stelde daadzaken, als niet afdoende voorbijgaande, den » appelant zal toelaten om de bij zijne conclusie in ap» pel gestelde daadzaak door getuigen voor dit hof of » eenen daartoe uit hetzelve te committeren raadsheer te » bewijzen, onverlet aan den heer geïntimeerde het be» wijs van het tegendeel."

Overwegende ten aanzien van de daadzaken enz.;

O. dat zich in deze de navolgende vragen ter beantwoording voordoen:

1°. Is de onderwerpelijke zaak, uit hoofde van de geringheid der gevorderde som, wel voor appel vatbaar?

2°. Waren de geïntimeerden verpligt om de notariële acte van 16 dec. 1822, waarbij de tiend aan de maatschappij tot begunstiging van de volksvlijt zoude zijn overgedragen, ten processe over te leggen?

3°. Had die acte van overdragt aan den appelant behooren beteekend te worden?

4°. Bezit de eerst geïntimeerde, oorspronkelijk eischer, de vereischte hoedanigheid en bevoegdheid tot het instellen der onderhavige regtsvordering?

5°. Is het regt van nieuwe novale tienden te heffen afgeschaft of geschorst?

6°. Is dit regt bij de wet van 26 aug. 1822 aan den koning WILLEM FREDERIK en gevolgelijk ook door hoogstdenzelven aan de maatschappij van volksvlijt overgedragen?

O., ten opzigte van de eerste vraag, dat in deze niet alleen kwestie is over de voldoening van een voorwerp, van slechts 50 centen waarde, maar over de tiendpligtigheid, die beweerd en ontkend wordt; dat daarenboven bij dagvaarding is gevorderd eene onbepaalde schadevergoeding wegens de weigering der tienden; uit welk een en ander volgt, dat de ingestelde vordering is van een onbepaald bedrag en dat mitsdien het in deze gewezen vonnis allezins voor appel vatbaar is;

O., ten aanzien van de tweede vraag, dat, wel is waar, in de processele stukken melding wordt gemaakt van eene acte, op 16 dec. 1822 voor den notaris PIERRE FRANÇOIS MORREN en getuigen, te Brussel, zullende zijn verleden, waarbij door koning WILLEM FREDERIK, de domeinen, omschreven in de wet van 26 aug. 1822 en alzoo ook de dominiale tienden aan de algemeene maatschappij tot begunstiging van de volksvlijt zouden zijn overgedragen, welke notariële acte ten processe niet is overgelegd; dat niettemin het koninklijk besluit van 20 aug. 1822, ter oprigting dier maatschappij van volksvlijt, gelijk mede hare statuten van wege de regering algemeen zijn bekend gemaakt; dat de verpachting van de dominiale tienden, zamens evengenoemde maatschappij, sedert een aantal jaren in het openbaar heeft plaats gehad, en dat dit, gevoegd bij het ten processe overgelegd uittreksel uit den legger der aan die maatschappij toebehoorende tienden en het mede overgelegd besluit des konings van 16 oct. 1830, waarin uitdrukkelijk van de dominiale tienden als aan de maatschappij afgestaan melding gemaakt wordt, een volledig bewijs voor den afstand, ook zonder overlegging van de aangehaalde notariële acte, oplevert, vooral ook omdat het hier stukken geldt van het hoofd van den staat zelf emanerende;

O., ten aanzien van de derde vraag, dat werkelijk de afstand van het tiendregt aan de eigenaren van de tiendpligtige landen niet is beteekend geworden; dat intusschen bij art. 218 van het decreet van 8 oct. 1810, omtrent de tienden in dit rijk aan de toen bestaande wetten voortdurend gezag is toegekend, zoodat de tienden of het tiendregt, krachtens de vroegere wetten, als *onroerend goed* moesten worden aangemerkt; dat hierop mitsdien niet van toepassing kunnen zijn de bepalingen, in de latere wet voorkomende, ten aanzien van de overdragt van *onligchamelijke schuldvorderingen*; dat de beteekening van den afstand van het tiendregt aan den eigenaar van de tiendpligtige landen daarenboven door de in werking geblevene beginselen van het tiendregt niet gevorderd wordt en zelfs in vele gevallen onmogelijk zoude zijn;

O., wat aangaat de vierde vraag, dat werkelijk, ofschoon de tienden aan de meer vermelde te Brussel gevestigde maatschappij zijn opgedragen, de minister van financiën hier optreedt, om de regten, aan die maatschappij toegekend, geldende te maken; dat intusschen ten gevolge van de staatkundige gebeurtenissen in 1830, door den koning, als de eenige daartoe bevoegde magt, aan den minister van financiën het beheer is opgedragen van de algemeene maatschappij van volksvlijt voor de noordelijke provinciën, hoedanige opdragt, laatstelijk gedaan bij het ten processe overgelegd besluit des konings van 29 oct. 1832, den minister van financiën allezins bevoegd heeft gemaakt, om de plaats van die maatschappij in dit rijk te vertreden en tot handhaving van hare regten te ageren;

O., naar aanleiding van de vijfde vraag, dat door den appelant het bewijs door getuigen wordt aangeboden, dat het grondstuk, waaruit de tiend wordt gevorderd, in het jaar 1822 woeste of zeer slechte weigrond was, in dezen staat tot in 1839 is verbleven en toen, naar menschen geheugen, voor het eerst tiendbare vruchten voortbragt; dat, vermits, volgens de algemeene beginselen van het tiendregt, de zoogenaamde *nova novalia* worden geheven *uit tot daverre woeste en bij menschen geheugen onbebouwde, voor het eerst gescheurde en tot cultuur gebragte bosch-, heide-, weien* BROEKLANDEN, *om het even of deze al dan niet tusschen oudhoorige of tiendpligtige landen gelegen zijn*, voor het geval dat de door den appelant gestelde daadzaak mogt worden bewezen, alsdan hier sprake is van *eene nieuwe novale tiend*;

O., dat, wel is waar, bij art. 25 van de staatsregeling van 1798 *alle tienden, cijnsen of thijnsen, nakoopen, afstervings- en naastingsregten, van welken aard ook, mitsgaders alle andere regten en verpligtingen, uit het leenstelsel of leenregt afkomstig, en die hunnen oorsprong niet hebben uit een wederkeerig, vrijwillig en wettig verdrag, als strijdig met de burgervrijheid vervallen zijn verklaard;* doch dat aan die constitutionele bepaling nimmer eenig wettig gevolg, ten aanzien van de tienden, is gegeven; dat toch reeds bij publicatie van het Intermediair-bestuur der Bataafsche republiek van 19 juni 1798 was bepaald, *dat alle verpachtingen en heffingen van tienden*, (zonder eenig onderscheid tusschen oude en novale tienden) *in hun geheel zouden blijven, tot dat omtrent het stuk der tienden, door het aanstaande wettig gekozen vertegenwoordigend ligchaam des Bataafschen volks, de noodige schikkingen en bepalingen zijn vastgesteld;* dat, ofschoon ook in eene volgende staatsregeling de vervallen-verklaring van het leenregt moge zijn gehandhaafd, in dezelve van de afschaffing van het tiendregt geen gewag meer gemaakt wordt, terwijl een groot aantal opgevolgde wettelijke verordeningen het onmiskenbaar bewijs opleveren van voortdurende heffing, ook van *novale* tienden in dit gewest;

O., dat de afschaffing van het regt *om novale tienden te heffen*, ook in geenen deele kan worden afgeleid uit de invoering van een gelijkmatig stelsel van belastingen, vermits de tienden zijn voorwerpen van een burgerlijk regt, hetzij dat dezelve aan den staat, den koning, het domein of bijzondere personen in eigendom toebehooren, terwijl belastingen zijn voorwerpen van het staatsregt, omdat de tienden, in den handel zijnde, aan bijzondere personen kunnen worden afgestaan, terwijl het regt van belastingen te heffen niet op bijzondere personen kan worden overgedragen, omdat, wel verre dat de tienden door de belastingen zouden zijn vervangen, juist de tienden zelf aan de grondbelasting door korting van een vijfde zijn onderworpen;

O., ten aanzien van de schorsing van het regt om novale tienden te heffen, dat de wet van 21 april 1807 en de daarop gevolgde besluiten van koning LODEWIJK meer bijzonder betrekkelijk zijn op woeste en onbebouwde gronden, waterplassen, moerassen enz. *tot welker ontginning aanvraag gedaan wordt;* dat ook hiermede in verband staat het besluit van 7 oct. 1814, houdende, dat provisioneel geene verpachting van novale tienden, posterieur aan het besluit van 16 april 1809, zoude plaats hebben; dat aan dat besluit van 7 oct. 1814, hetwelk nimmer is afgekondigd, evenmin als aan de circulaire van de permanente commissie van het amortisatie-syndicaat van 4 april 1832, in regten eene zoodanige kracht kan worden toegekend, dat hierdoor een eigendomsregt, als daar is een regt om novale tienden te heffen, zoude zijn geschorst, te minder nog voor het geval dit regt mogt toekomen aan een bijzonder persoon, waarmede *in casu* de Nederlandsche Maatschappij van volksvlijt moet gelijk gesteld worden.

O., ad VII, dat, bij de wet van 26 aug. 1822 aan den koning zijnde overgedragen *alle de dominiale tienden in Gelderland*, hierdoor alnu de vraag ontstaat, of hieronder ook begrepen is het regt om novale tienden te heffen; dat, terwijl de tienden niet in het geheele rijk, bepaaldelijk niet in Noord-Braband, aan den koning zijn overgedragen, en de overdragt is gedaan in vollen eigendom als patrimoniëel goed, het de bedoeling des wetgevers niet kan geweest zijn, om aan het hoofd van den staat hetzelfde regt om tienden te heffen over te dragen als vroeger aan den souverein van den lande competeerde; zoodat de bij de voorzegde wet van 26 aug. 1822 gedane overdragt uit hetzelfde oogpunt moet worden beschouwd, als ware dezelve aan een bijzonder persoon gedaan;

O., dat, terwijl het hier geldt het tiendregt, niet alleen in de toepassing van dat regt, maar ook in de uitlegging van de gebezigde woorden moeten worden geraadpleegd de beginselen, die in het oude regt ten dezen opzigte worden gevolgd;

O., dat, volgens een aantal sententiën van het hof van Gelderland, als van 1 juli 1611, van 22 mei 1626, van 5 mei 1655, en andere, *de concessie van tiendpligtigheid, in genere door den superieur verleend, zich niet uitstrekt tot de tienden der novalia, ten ware dat dezelve uitdrukkelijk in de brieven van concessie zijn begrepen;* dat bepaaldelijk, volgens sententie van 1 juli 1671, *wanneer de superieur aan iemand gaf het regt van de novale tienden, zulks niet anders was te verstaan als van novalen, die in tempore concessionis reeds waren, en geenszins van diegenen welke naderhand mogten opkomen;* dat overzulks onder de bewoordingen *dominiale-tienden*, volgens de beginselen van het oude regt, niet is begrepen het regt om novale tienden te mogen heffen van gronden, die tijdens de overdragt nog nimmer waren ontgonnen en ten aanzien van welke het tiendregt niet was uitgeoefend;

O., dat dit beginsel nog nader wordt bevestigd door eene sententie van den Hoogen Raad van Mechelen van 29 maart 1560, houdende, dat bij de verpanding van *alle de tienden in een contract daaronder niet begrepen zijn de tienden van de novalen, vermits al zulke en dergelijke contracten zich nimmer meer refereren ad tempus futurum maar alleenlijk ad tempus praesens ipsum contractus.*

O., dat bij meergenoemde wet, ook geenszins *het regt om tienden te heffen* en mitsdien de *tiendgeregtigheid*, maar alleen de *dominiale tienden* en alzoo de tiend-eigendom wordt overgedragen, zoodat de woorden op zich zelf meer bijzonder eene overdragt van *bestaande tienden* aanduiden;

O., dat het doel van de wet zijnde, om aan den koning *zoo veel domeinen over te geven, als een zuiver inkomen van vijf tonnen gouds opbrengen*, ter bereiking van dit doel wel in berekening konden gebragt worden de bestaande tienden, waarvan de gemiddelde opbrengst alzoo bekend was, doch dat hiermede moeijelijk is overeen te brengen, dat voor zulk een *bepaald zuiver inkomen* in computatie zoude zijn gebragt de geheel *onzekere* opbrengst van het regt om tienden te heffen van gronden die later mogten ontgonnen worden;

O. overzulks, dat, ook in verband met de vroegere beginselen van het tiendregt, gelijk mede de woorden van de wet van 26 aug. 1822, de bedoeling des wetgevers ten duidelijkste kenbaar maken, dat bij diezelfde wet wel alle tienden, die, tijdens de uitvaardiging van die wet, door het domein werden geheven, aan koning WILLEM FREDERIK zijn overgedragen, — doch dat daaronder niet begrepen is het regt tot heffing van novale tienden, hetgeen, vroeger door den souverein uitgeoefend, op het domein was overgegaan; waaruit als van zelf volgt, dat dit regt ook niet door koning WILLEM FREDERIK op de algemeene maatschappij van volksvlijt is overgedragen;

O., dat de toevallige omstandigheid, dat de minister van financiën, en dus dezelfde ambtenaar, tijdens het instellen dier acte, was belast met het beheer van de Algemeene Maatschappij en aan het hoofd stond van de commissie uit het amortisatie-syndicaat, aan welke het beheer van 's rijks domeinen door de wet was opgedragen, in regten niet leidt tot de gevolgtrekking, dat de eene instelling zoude kennis dragen of deel hebben in het geschil dat door de andere wordt gevoerd;

O., dat wanneer hieruit zelfs afgeleid zoude kunnen worden, dat de administratrie van de domeinen geen aanspraak maakt op het regt, hetwelk de algemeene maatschappij in dezen tracht geldende te maken, hierdoor aan den appelant de bevoegdheid niet benomen wordt om het regt van de maatschappij te bestrijden, ook dan, wanneer, ten gevolge hiervan, door den regter eene bedenking zoude moeten worden beslist, waaromtrent het niet blijkt, dat tusschen de beide gezegde openbare instellingen eenig verschil van gevoelen bestaat; dat toch aan eenen debiteur het regt niet kan worden betwist, om in het onderzoek te treden of het door hem verschuldigde door den wezenlijken schuldeischer wordt gevorderd, ten effecte dat door aan dezen te voldoen, hij zich van zijne schuld is kwijtende, en geen gevaar loopt, om na de voldoening later door een ander voor dezelfde schuld te worden aangesproken;

O., dat de appelant daarenboven er groot belang bij heeft om te doen uitmaken of het regt van novale tienden te heffen aan het domein toekomt, of wel aan de met een bijzonder persoon gelijkstaande algemeene maatschappij is overgedragen, vermits in het eerste geval er voor hem, bij het, door de regering kenbaar gemaakt voornemen om ook door het niet heffen van novale tienden de ontginningen te bevorderen, uitzigt bestaat dat nova novalia niet door het domein zullen worden gevorderd; terwijl, in het tweede geval, de regering buiten magte zouden zij om aan het vereenigd voornemen gevolg te geven en de maatschappij bevoegd, om des niettegenstaande met de heffing van de novalia voort te gaan;

O., dat, terwijl alle landen worden gepresumeerd tiendpligtig te zijn, de eigenaar, die tiendvrijheid voorwendt, dit moet bewijzen, ten effecte het bewijs hiervan aan den appelant moet worden opgedragen;

O., dat de beslissing van dit regtsgeding alnu afhangt van de vraag of het grondstuk in geschil werkelijk in het jaar 1822 woeste of zeer slechte weidegrond was, in dien staat tot 1839 is gebleven en toen naar menschen geheugen voor het eerst tiendbare vruchten heeft voortgebragt; daar, dit bewezen zijnde, hieruit zou volgen, dat het hier geldt eene *nieuwe novale tiend*, welke niet aan de maatschappij is overgedragen en alzoo niet door de geïntimeerden kan worden gevorderd;

Het hof voornoemd doet te niet het appel en het vonnis door de arrondissements-regtbank te Arnhem op den 25 mei 1840 tusschen partijen gewezen; en, op nieuw regtdoende, met voorbijgaan van de door de geïntimeerden gestelde daadzaken, *verleent* aan den appelant acte, dat hij als daadzaak stelt en aanneemt door getuigen te bewijzen, *dat het grondstuk in geschil, zijnde bij het kadaster bekend sub Lett. F. n° 375, groot 66 roeden en 10 ellen, in 1822 was woeste of zeer slechte weigrond; dat het in dien staat tot 1839 is gebleven en toen naar menschen geheugen voor het eerst tiendbare vruchten heeft voortgebragt.*

Verklaart deze daadzaak ter zake dienende en afdoende;

Admitteert den appelant om deze daadzaak door getuigen te bewijzen;

En *gelast* dat dit getuigen-verhoor zal worden gehouden ter teregtzitting van dezen hove, op woensdag 16 junij e. k. des morgens ten elf ure.

Reserveert de kosten tot de uitdragt der zaak.

Aldus gewezen ter teregtzitting van voormeld hof den 15 april 1841; present de heeren: jhr. mr. WILLEM LOUIS FREDERIK CHRISTIAAN VAN RAPPARD, *president*; mr. FREDERIK WILHELM GORDON; mr. JACOB RAU; mr. THEODORUS MARCELLES IGNATIUS ALOISIUS baron VAN LAMSWEERDE en mr JACOB HENDRIK VAN DER REYNE, *raadsheeren*, en ten zelfden dage ter openbare teregtzitting met opene deuren uitgelezen.

Stedelijke Publicatiën.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem, ontvangen hebbende een verzoek *H. J. Simons*, mr. smid wonende in de Ruiterstraat te Arnhem, strekkende om de smidse naar het door hem nieuw gebouwde huis in de Nieuwestraat naar St. Janskerk alhier te mogen overbrengen;

Noodigen hiermede alle degenen uit, die mogten vermeenen zich tegen de daarstelling van voormelde smidse ter genoemde plaatse te mogten bezwaren, die bezwaren voor den 3den augustus e. k. schriftelijk aan HEA in te dienen, zullende op geene bezwaren, na dien tijd ingekomen, acht geslagen worden.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, alhier gebruikelijk.

Arnhem, den 25sten juli 1841.

Burgerlijke Stand.

TE ARNHEM:

Van 23 tot en met 30 juli.

Gehuwd: F. H. Lorentz met B. van Harderwijk. — J. M. van Beijnum met B. J. van der Horst. — H. Beumkes met J. Timessen. — C. R. Marx met M. van der Bank.

Bevallen: J. Berndsen, geb. Belders, Z. — P. Nietman, geb. Stokman, D. — A. M. Brunbeck, geb. van Gerwen, Z. — M. Hendriks, geb. Jansen van den Berg, D. — G. Lucassen, geb. Peters, Z. — J. Klom, geb. Aalbers, Z. — M. Nieuwenhuis, geb. Labots, Z. — G. E. M. Huiskamp, geb. Schevichaven, D. — B. van Manen, geb. Gerritsen, D. — H. S. Harmsen, geb. Hendriks, D. — C. de Meulenbroek, geb. de Weerd, D. — J. Brouwer, geb. Kamphorst, D. — C. J. J. van Baal, geb. Boenen, Z.

Overleden: J. Berendsen, echtgenoot van G. van Rossem, 29 j. — H. Wentink, 12 j. 11 m. — Doodgeb. D. van F. R. Frequin en J. Meijer. — D. J. Post, echtgenoote van J. A. Strezo, 77 j. — C. van Bruggen, 13 j. 11 m. — J. P. van der Meer, 27 j. — L. B. Hiljin, 27 j. — J. Arendsen, 9 j. 6 m. — P. Beenen, echtgenoot van E. Gielen, 79 j. — A. Thuisman, echtgenoot van J. Prins, 62 j.

TE NIJMEGEN:

Gehuwd: M. Siepman met J. M. M. Winneke. — G. C. Overkamp met W. F. Verführen. — H. J. H. Ruijters met M. Remmen. — H. Rambach met C. Koenders. — J. van Genderen met G. A. E. Backer. — H. Jansen met M. T. Tilleman.

Bevallen: J. H. Ruijters, geb. van Uum, Z. — M. Aarts, geb. Poelen, Z. en doodgeb. Z. — J. H. Lavue, geb. Hoophof, Z. — M. Janssen, geb Diego, D. — M. Hulsenboom, geb. Boekhorst, Z. — B. Visser, geb. Maassen, *twee* Z. — A. Peters, geb. Hoenselaar, Z. — G. J. G. Ros, geb. Jansen, D. — A. Bosman, geb. Jordens, Z. — A. J. Beijerinck, geb. Abeleven, Z. — M. E. Behrens, geb. Jacobs, Z.

Overleden: E. Harmsen, 10 w. — J. van de Pavert, 2 j. — H. Rieken, 80 j. — P. C. A. Copplee, 6 m. — G. J. Bodd, 4 m. — A. Vossen, 9 m. — H. A. van Wessem, 5 j. — J. T. G. Valks, geb. Sebus, 67 j. — J. Nederwaard, 78 j.

TE ZUTPHEN:

Gehuwd: G. H. Pijnappel met M. J. Schuulder. — H. Blommers, met T. Eylenberg. — J. P. Koelink met W. Groothedde.

Bevallen: W. A. M. Tiernagan, geb. Sternberg, D. — E. J. Bucker, geb. Holtman, D. — C. Hendriks, geb. Beeukes, Z. — R. Schoonhoed, geb. van Beek, Z. — H. L. Koppel, geb. Weijler, D. — A. C. Sisoo, geb. Holtman, D. — H. de Haan, geb. Dull, D. — J. Bakhuis, geb. Bongers, D. — K. Kets de Vries, geb. van Raalte, Z. — M. E. Scholten, geb. Haijtink, Z.

Overleden: A. J. Benzekamp, 6 m. — H. Buijnk, 64 j. — E. J. Gerritsen, 8 d.

TE TIEL:

Gehuwd: Geene.

Bevallen: J. Cohen, geb. van Meer, D. — A. Moll, geb. van Ingen, Z. — A. C. M. Takke, geb. Spies, D. — C. van Druten, geb. Hijzelaar, Z. — A. van Uitert, geb. van Son, Z.

Overleden: A. M. van Eldik, vroeger gehuwd met wijlen H. van Ewijk, en laatstelijk met K. van Ewijk, 68 j.

Waterhoogte te Arnhem

Den 31 Juli 2 El 5 Palm 6 Duim; gew. 0 Duim; gev 7 D.

Prijs-Courant der Effecten.

VRIJDAG 30 JULI.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten $4\frac{1}{2}$ u.
NEDERL., Werk. Schuld à $2\frac{1}{2}$ pCt.	$51\frac{7}{8}$	$51\frac{15}{16}$	$51\frac{15}{16}$
Dito Dito . . » 5 »	$100\frac{11}{16}$	$100\frac{3}{4}$	$100\frac{11}{16}$
Uitgestelde Schuld . . » »	[illegible]	[illegible]	
Kansbiljetten . . . . . *f*	$25\frac{5}{16}$	$25\frac{11}{16}$	$25\frac{13}{16}$
Amortisatie-Syndicaat. à $4\frac{1}{2}$ pCt.	$91\frac{1}{16}$	$91\frac{1}{8}$	91
Dito Dito . » $3\frac{1}{2}$ »	$74\frac{3}{4}$		
Handelmaatschappij . » $4\frac{1}{2}$ »	$155\frac{7}{8}$	156	156
Nieuwe Dito . . . » $4\frac{1}{2}$ »			
Nieuwe Dito 1837 . » $4\frac{1}{2}$ »			
Oostindische Leening » 5 »	$97\frac{5}{8}$	$97\frac{9}{16}$	$97\frac{9}{16}$
Spoorweg Haarlem . . . »			
Aand. Rijn-Spoorweg . » $4\frac{1}{2}$ »			
FRANKR. Inschrijv. G.B. » 3 »			
SPANJE. Leening *Ardoins* » 5 »	$19\frac{3}{16}$	$19\frac{5}{16}$	[illegible]
Dito onbep. stukk. . » 5 »			
Passive . . . . »			
Deferred . . . . »			
Fransche Uitgestelde »			
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »			
RUSL. *H & C.* 1798, 1816. » 5 »	$105\frac{1}{8}$		
Dito 1828, 1829 . . » 5 »	$104\frac{5}{8}$		
Dito 1831, 1833 . . . » 5 »	$97\frac{3}{4}$		
Oblig. bij *Hope* . . . . » 4 »	$86\frac{11}{16}$	$86\frac{3}{4}$	$83\frac{3}{4}$
Oblig. te Londen . . . » 5 »			
Dito te Hamburg. . . » 5 »			
Inschrijving in Assign. » 6 »	$68\frac{7}{8}$		
Certific. van dito. . . » 6 »	$69\frac{1}{4}$		
POLEN. Aandeel. à fl 300 » *f*			
Dito à fl 500 » »			
OOSTENR. Aand. à fl. 100 » *f*			
Dito à fl 250 . . . . . » »			
Metalliek . . . . » 5 »	$104\frac{5}{16}$		
Dito . . . . » 3 »			
Dito . . . . » $2\frac{1}{2}$ »			
BRAZILIë. Dito dito » 5 »			

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.